

158. Kongen raa'er for Borgen.

Moderato.

Dansk Folkemelodi.

1. - Kongen raa'er for Bor - gen og saa for al - le Land, og saa for man - gen
ra - sker Helt med dra - gen Sværd i Haand. Men Kon - gen raa'er for Bor gen.

2. Kong Didrik sidder paa Brattingsborg,
og ser han ud saa vide:
„ Ingen ved jeg i Verden til,
der være kan min Lige.“
3. Ind kom Kong Isalds Smaadreng,
og stedes han for Bord:
„ Nu skulle I den Skat udgive,
som lovet var i Fjor.“
4. „Ikke skal jeg den Skat udgive,
som jeg var førre vaan,
før skal jeg drage til Birtingsland
og drage mit Sværd af Spaan.
5. Hør du, Hvitting Halfredssøn!
du giv mit Ord vel Gem:
Du skal drage til Birtingsland
og føre os Skatten hjem.
6. Jeg faar dig Vidrik Verlandssøn
og dertil Didrik af Bern;
det er de bedste Orlogsmænd,
som stride vil fuld gerne.“
7. De satte dem paa deres Heste,
de red saa langt af Led,
det vil jeg for Sanden sige,
de var i Hu saa vred.
8. Kuren staar paa Verne,
og hanser ud saa vide:
„ Hisset ser jeg Kæmper tre,
mig tykkes, de er fuld vrede.“
9. De satte deris Heste,
paa Slottet ginge ind;
og det vil jeg for Sanden sige,
de vare saa vred i Sind.
10. Meldte det Isald Konning,
og taled han et Ord:
„ Hveden ere de tapre Svende,
som staar her for vort Bord?“
11. Svared det Kongens Skænker,
som skænkte Mjød og Vin:
„ Tage vi vore hvasse Spjud,
drive dem tilbage igen!“
12. Det var Hvitting Halfredssøn,
han tog den Skænker i Skæg,
han slog ham under Øret saa,
at Hjernen stænked paa Væg.
13. Det var Hvitting Halfredssøn,
gjorde sig deraf en Leg;
han kasted det døde Lig paa Bord:
„ Her, pluk mig denne Steg.“
14. Og frem tren Diderik af Bern,
tog Sværd ved gyldne Kavle;
han hug paa Isald Konning,
at Odden stod i hans Navle.
15. Frem tren Vidrik Verlandssøn.
og han hug sig en Ring;
hug fyretyve Kæmper ihjel;
selv løb han uden omkring.
16. Saa red de ud af Birtingsland
med dragne Sværd i Hænde,
og efter ligge de Kæmper døde;
saa fik den Leg en Ende.

Folkeviser.